

سال گذشته با همه تلخی‌هایش سپری شد و بهار تازه از راه رسیده است. روزهایی که پشت سر گذاشتیم، با وجود سختی‌هایش، درس‌هایی هم به همراه داشت. ما آدم‌ها عادت کرده بودیم همیشه برای زندگی در شرایط عادی برنامه‌ریزی کنیم، اما متأسفانه کرونا پیش‌بینی‌هایمان را به هم ریخت.

سالی که گذشت، به ما آموخت باید برای زندگی در موقعیت‌های متفاوت به نسبت آماده باشیم. در ماه‌های گذشته مشاغل زیادی تعطیل و نیمه‌تعطیل شدند و وضعیت اقتصادی‌شان آسیب دید. این اتفاقات تلخ باعث شد بدانیم، داشتن صرف یک مهارت شاید برای همیشه کافی نباشد و چاره‌ای نداریم جز اینکه مهارت‌هایمان را با شرایط روز وفق بدهیم. مثلاً ماه گذشته، هرجویی با دفتر مجله تماس گرفت و موضوع جالبی را برایمان تعریف کرد.

این دخترخانم هرجوی پایهٔ یازدهم رشتهٔ معماری بود. چند ماه قبل، وقتی باخبر شد مدیران هنرستانش بعضی از کارگاه‌ها را به محل دوخت لباس پرستاری و تولید ماسک تبدیل کرده‌اند، برای کمک داوطلب شد. بیشتر از چند روز طول نکشید که دوخت را یاد گرفت. کاری که این دخترخانم انجام داد، هم عملی خدا پسندانه بود و به مردمی که در روزهای اول کرونا با کمبود ماسک مواجه بودند کمک کرد، هم مهارتی را به او آموخته بود. این مهارت به رشته‌اش مرتبط نبود، اما با یادگیری آن توانست در روزهایی که هنرستان‌ها غیرحضورى بودند، در خانه کسب کوچکی راه بیندازد و کمک خرج خانواده‌اش باشد. امیدوارم سال پیش رو پر از اتفاقات خوب باشد و تأکید می‌کنم باید برای زندگی در شرایط مختلف آماده باشیم. بیایید در سال جدید، روی مهارت‌ها و روحیه‌مان بیشتر کار کنیم تا در هیچ شرایطی تسلیم روزهای سخت نشویم.

محمد علی قربانی